

Kupování olej nehoří. Bláznivé panny a duch Šimona Mága

Tomáš Vrbata

23. 3. 2026

Podobenství o deseti pannách v Evangelium podle Matouše 25 není jen o „připravenosti“. Je to odhalení dvou naprosto odlišných duchovních realit, které na první pohled vypadají stejně.

Všechny panny měly lampy.

Všechny vyšly naproti Ženichovi.

Všechny očekávaly jeho příchod.

Ale jen pět z nich bylo moudrých.

A proč?

Protože měly olej – a nejen v lampách, ale i v nádobách navíc. Měly zásobu, která nebyla vidět, ale rozhodovala ve chvíli tmy.

Bláznivé panny nebyly jen nepřipravené.

Byly oklamané.

Měly lampy – tedy formu víry, možná službu, možná zkušenosti, možná i projevy.

Navenek nebyl rozdíl.

Ale neměly olej, který ob stojí.

A Ježíš říká zvláštní větu:

„Jděte raději k těm, kdo prodávají, a kupte si!“ (Mt 25,9)

To není rada. To je odhalení klamu.

Protože Duch svatý není komodita.

Nelze ho koupit. Nelze ho vyrobit. Nelze ho získat skrze lidi, peníze ani systém.

A přesně to se snažil udělat Šimon Mág v Skutky apoštolů 8.

Viděl moc. Viděl projevy. Viděl, že Duch působí.

A chtěl to.

Ale chtěl to koupit.

„Dejte i mně tuto moc...“ – a nabídl peníze.

To je duch simonie.

Touha po duchovní moci bez pokání.

Touha po projevech bez proměny.

Touha po pomazání bez vztahu s Kristem.

A Petr mu říká:

„Tvé peníze ať zhynou s tebou, protože jsi myslel, že dar Boží lze získat za peníze.“

(Sk 8,20)

A pak to pojmenuje přesně:

„Tvé srdce není přímé před Bohem.“

To je stejný problém jako u bláznivých panen.

Ne problém množství.

Ne problém času.

Problém srdce.

Bláznivé panny šly kupovat olej, protože už předtím žily v systému, kde se olej „kupuje“.

Někdo jim nalhal, že to stačí.

Že stačí jezdit od jedné zkušenosti ke druhé.

Od jedné konference ke druhé.

Od jednoho „pomazaného“ člověka ke druhému.

Že stačí přijímat, sbírat, nasávat.

Ale to není olej z Boha.

To je směs.

A často směs s příměsí:

– manipulace

– lidské slávy

– emocí bez pravdy

– a někdy i okultních vlivů, které napodobují duchovní realitu, ale nejsou z Ducha svatého

Písmo říká, že existuje i „jiný duch“.

Ne všechno, co se tváří duchovně, je z Boha.

A proto je zásadní pochopit:

Olej v Bibli nevzniká nákupem. Vzniká lisováním.

Pod tlakem.

Ve zlomenosti.

V poslušnosti.

V tajném životě s Bohem.

Ne na pódiu.

Ne v atmosféře davu.

Ne v euforii.

Ale tam, kde jsi sám před Bohem.

Bláznivé panny chtěly olej bez lisu.

Chtěly výsledek bez procesu.

Světlo bez ceny.

Pomazání bez kříže.

A proto jejich lampy nevydržely.

Je to jako když ti někdo prodá baterku a přesvědčí tě, že vydrží týden.

Ty mu uvěříš. Vydáš se v noci do lesa.

Nemáš jiný zdroj světla.

Ale uprostřed tmy baterka zhasne.

A v tu chvíli už není čas vracet se k prodejci.

Prodejce ti prodá produkt.

Lis z tebe udělá olej.

Prodejce ti prodá pocit.

Lis vytvoří realitu.

Prodejce ti nabídne zkratku.

Lis tě vede cestou kříže.

Prodejci nejsou lis.

Kupovaný olej selže ve tmě.

Olej z lisu hoří i o půlnoci.

A přesně o půlnoci zazněl křik:

„Hle, Ženich přichází!“

A tehdy se ukázala pravda.

Lampy začaly hasnout.

A zazněla ta nejtvrďší slova:

„Amen, pravím vám, neznám vás.“ (Mt 25,12)

Ne „měly jste málo“.

Ale:

nikdy jsme neměli vztah.

To je děsivější než soud.

Protože to znamená, že člověk může celý život žít v iluzi, že má olej – a přitom nemá nic.

A přesto – ještě je čas.

Ještě je otevřené okno milosti.

Ještě je možné přijít ke Kristu.

Ještě je možné přijmout čistý olej – ne od lidí, ne ze systému, ale od Něj.

Jak říká Evangelium podle Jana 7,37–39:

„Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije.“

Ale to okno se zavírá.

Dějiny směřují ke svému konci.

Půlnoční křik se blíží.

A pak už nebude čas jít „nakupovat“.

Proto ta otázka není teoretická.

Je osobní.

Kdo je zdrojem tvého oleje?

Je to Kristus?

Nebo prodejci?

Protože až přijde noc, obstojí jen to, co pochází z Něho.

Publikováno: [Tomáš Dita Vrbatovi](#)